

ABSTRAKT

Populační trendy ptáků bývají obvykle studovány především na velkých celonárodních a kontinentálních škálách nebo naopak zcela lokálně. Ve snaze propojit tato prostorová měřítká jsme po dvaceti letech (mezi lety 2001 a 2021) zopakovali kvantitativní výzkum ptačích společenstev v CHKO Třeboňsko. Sčítání ptáků probíhalo v hnízdním období na padesát kilometrů dlouhém transektu (128 sčítacích bodů) procházejícím pestrou paletou biotopů. Zjistili jsme úbytek dálkových migrantů a hmyzožravých ptáků oproti stabilnějším či mírně narůstajícím populacím stálých druhů. V souladu se známými trendy jsme zaznamenali také pokles populací druhů vázaných na zemědělskou krajinu. Protichůdné poznatky se týkají spíše jednotlivých druhů, které se v rámci našeho datasetu chovají odlišně, než jak je popisováno JPSP a PECBMS. Příkladem může být námi zjištěný nárůst populací jinak ubývajících vrabce domácího (*Passer domesticus*) i v. polního (*Passer montanus*), nebo celostátně stabilního čížka lesního (*Spinus spinus*). Za pomoci detailního mapování změn habitatu a porostu na jednotlivých bodech a dalších ekologických charakteristik jednotlivých druhů jsme se pokusili tyto obecné i lokálně specifické změny ve výskytu a populačních trendech ptáků vysvětlit. Zajímaly nás také projevy všeobecně popisované homogenizace ptačích společenstev v rámci této chráněné a krajinářsky specifické oblasti. Naše výsledky naznačují, že k homogenizaci v rámci Třeboňska průkazně dochází až na nejširší prostorové škále.